

A többi fél az eljárásban: az Európai Unió Tanácsa, az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbezők kérelmei

- a Bíróság állapítsa meg, hogy a jelen fellebbezés elfogadható,
- állapítsa meg, hogy a jelen fellebbezés megalapozott,
- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság (első tanács) T-138/03. sz. ügyben 2006. december 13-án hozott ítéletek rendelkezéseit,
- utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé, hogy az határozzon a fellebbezők kérelmeiről.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezők fellebbezésükben a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését kérik annyiban, amennyiben az keresetüket – azt részben elfogadhatatlannak, illetve ezt meghaladóan megalapozatlannak minősítve – elutasította.

Keresetük elfogadhatóságával kapcsolatban a fellebbezők első sorban azt adják elő, hogy az Elsőfokú Bíróság indokolása ellentmondásos, és mivel az Elsőfokú Bíróság úgy ítélte meg, hogy a H.E.R megfertőződése és elhalálása miatt keletkezett károk megtérítése iránti keresetet az 5 éves elévülési idő lejártát követően nyújtották be, ez az ítélet megsértette mind a Bíróság alapszabályának 46. cikkét, mind pedig az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 6. cikkének 1. pontját. E tekintetben úgy érvelnek, hogy az Elsőfokú Bíróság nem állapíthatta volna meg, hogy a keresetük [alapjául szolgáló jog] elévült, mivel a kérelmek vizsgálatakor a fellebbezők nem rendelkeztek azokkal a járványtani adatokkal, amelyek alapján pontosan megállapítható a hozzátartozóik megfertőződésének időpontja.

Másodszorban a kereset érdemi vizsgálatával kapcsolatban a fellebbezők úgy érvelnek, hogy az Elsőfokú Bíróság szintén ellentmondásos indokolást fogadott el, és megsértette a fent hivatkozott egyezmény 6. cikkének 1. pontját, mivel határozatát egyrészt régi szakvéleményekre alapozta, és nem vette figyelembe a legújabb járványtani adatokat, másrészt pedig úgy ítélte meg, hogy nem állapítható meg ok-okozati összefüggés az állítólagos kár és a közösségi intézkedések terhére rótt jogellenes magatartás között.

Az Elsőfokú Bíróság T-416/03. sz., Angelidis kontra Európai Parlament ügyben 2006. december 5-én hozott ítélete ellen Angel Angelidis által 2007. február 21-én benyújtott fellebbezés

(C-103/07. P. sz. ügy)

(2007/C 129/04)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbezők: Angel Angelidis (képviselő: E. Boigelot ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Európai Parlament

A fellebbezők kérelmei

- A Bíróság nyilvánítsa a fellebbezést elfogadhatónak és megalapozottnak, következképpen
- helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának a T-416/03. sz., Angelidis kontra Parlament ügyben 2006. december 5-én hozott ítéletét;
- saját maga határozzon a jogvitáról, helyt adva a fellebbező által a T-416/03. sz. alapügyben előadott kérelmeknek:
  - semmisítse meg az Európai Parlament főtitkára által hozott, a felperes 2001-es évre vonatkozó szakmai előmeneteli jelentésének végleges elfogadásáról szóló 2003. március 4-i határozatot;
  - semmisítse meg az említett 2001-es évre vonatkozó értékelő jelentést;
  - a felperes által elszenvedett nem vagyoni kárért és szakmai előmeneteli sérelméért, valamint az említett 2001-es évre vonatkozó jelentésnek – a felperes számára különösen fájdalmas körülmények között – jelentős késedelemmel és súlyos jogsértésekkel történt elkészítése okán ítéljen meg számára 20 000 euró méltányosan meghatározott összegű kártérítést, amely összeg az eljárás során növelhető vagy csökkenthető;
  - az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 87. cikkének (2) bekezdése alapján az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésében a fellebbező lényegében azt rója fel az Elsőfokú Bíróságnak, hogy az Európai Közösség tisztviselőinek személyzeti szabályzata 26. és 43. cikkének, valamint e cikkek általános végrehajtási rendelkezéseinek értelmezése során számos esetben tévesen alkalmazta a jogot. E tévedések egészen pontosan arra a csekély számú esetre vonatkoznak, amelyeket az Elsőfokú Bíróság kiterjesztően értelmezett, és amelyek értelmében el lehet térni attól a szabálytól, hogy az értékelő jelentés elkészítéséről és ellenjegyzéséről az értékelt tisztviselő legalább két különböző hivatali felettesének kell gondoskodnia, illetve az Elsőfokú Bíróság azon mérlegelési jogkörére vonatkozóan, hogy nem

szükséges megkérdezni az adott tisztviselő közvetlen hivatali felettesét. A megtámadott ítélet e két kérdésben az Elsőfokú Bíróság indokolása tekintetében számos hiányosságot tartalmazott, amely a fellebbező által előadott több bizonyíték hatályát is elferdítette.

A T-310/04. sz., Ferrero Deutschland GmbH kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2006. december 16-án hozott ítélet ellen a Ferrero Deutschland GmbH által 2007. február 23-án benyújtott fellebbezés

(C-108/07. P. sz. ügy)

(2007/C 129/05)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Ferrero Deutschland GmbH (képviselő: M. Schaeffer, Rechtsanwalt)

A többi fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), Cornu SA Fontain

A fellebbező kérelmei

- a Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság (harmadik tanács) T-310/04. sz., Ferrero Deutschland kontra OHIM – Cornu SA Fontain ügyben 2006. december 15-én hozott ítéletét;
- kötelezze a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) és a beavatkozót az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a fellebbezésének alátámasztására egyetlen jogalapra hivatkozik, amely a közösségi jognak az Elsőfokú Bíróság általi megsértésére vonatkozik, közelebbről a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának téves értelmezésére⁽¹⁾. A felperes a következő öt érvet terjeszti elő ebben a tekintetben:

Először is az Elsőfokú Bíróság nem vette figyelembe azt a tényt, hogy a szóban forgó szózott és cukrozott áruk előállítói és forgalmazói jelentős mértékben ugyanazok a vállalkozások, beleértve magát a beavatkozót is. Másodszor az Elsőfokú Bíróság tévedett a jogban azáltal, hogy úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó áruk csak csekély mértékben hasonlók, mivel legalább átlagos hasonlóságot kellett volna megállapítania. Harmadszor az Elsőfokú Bíróság tévedett a jogban, amikor a „Ferrero” és a „Ferro” védjegyeknek csak „bizonyos mértékű hasonlóság”-ot tulajdonított, jóllehet az általa a határozatában kifejtett érveknek ahhoz a

következtetéshez kellett volna vezetniük, hogy ezek a védjegyek átlagos, vagy nagymértékben hasonlóak. Negyedszer az Elsőfokú Bíróság nem megfelelően vette figyelembe az általa a „Ferrero” védjegy nagymértékű megkülönböztető képességének hangsúlyozására tekintettel előterjesztett érveket. Végül az Elsőfokú Bíróság tévedett a jogban, amikor elmulasztotta figyelembe venni az esetleges összetéveszthetőség értékelése során a 40/94/EK rendelet hetedik preambulumbekzdésében meghatározott számos tényezőt.

⁽¹⁾ HL 1994., L 11, 1. o.

A Juzgado Contencioso-Administrativo nº 22 de Madrid (Spanyolország) által 2007. március 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ecologistas en Acción-CODA kontra Ayuntamiento de Madrid

(C-142/07. sz. ügy)

(2007/C 129/06)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 22 de Madrid (Spanyolország)

Az alapeljárás felei

Felperes: Ecologistas en Acción-CODA

Alperes: Ayuntamiento de Madrid

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A környezeti hatásvizsgálat előírt eljárásának az 1997. március 3-i 97/11/EK tanácsi irányelvvel módosított 85/377/EGK tanácsi irányelvből⁽¹⁾ eredő követelményei alkalmazhatók-e városi utakat érintő kivitelezési projektekre, a projekt jellegére és kiterjedésére, valamint a nagy népsűrűséggel rendelkező területek vagy történelmi, kulturális vagy régészeti jelentőségű tájak érintettségére figyelemmel?
- 2) A környezeti hatásvizsgálat előírt eljárásának az 1997. március 3-i 97/11/EK tanácsi irányelvvel⁽²⁾ módosított 85/377/EGK tanácsi irányelvből eredő követelményei alkalmazhatók-e a jelen közigazgatási kereset tárgyát képező projektekre, tekintettel a projektek, valamint kivitelezésük módjának jellegére, jellemzőikre, kiterjedésükre, környezetre gyakorolt hatásukra, a népsűrűsége, költségvetésükre és az ugyanilyen tevékenységekkel járó globális projekthez viszonyított esetleges felosztásukra?